

Managementul într-o instituție de cultură, indiferent de forma sa, reprezintă un proces complex care duce la realizarea obiectivelor instituției.

Instituțiile de cultură se deosebesc între ele prin patrimoniul pe care îl dețin, prin obiectivele strategice, politici și standarde, prin calitatea și volumul resurselor umane, materiale și financiare, prin structurile organizatorice și funcționale.

Instituțiile de cultură, în speță muzeele, pentru că despre acestea vom vorbi în continuare pot avea o contribuție fundamentală la cunoașterea valorilor. Prin mijloacele proprii: organizarea de expoziții permanente sau temporare, organizarea de simpozioane, sesiuni științifice, elaborarea de studii de specialitate, de cataloage, de colecții privind patrimoniul cultural deținut de instituție, aceasta poate face față marilor provocări ale societății contemporane cooperând cu celelalte instituții europene de profil prin promovarea schimburilor de valori.

Diversitatea întotdeauna naște bogăția culturii, a patrimoniului tuturor europenilor și pune în evidență fondul unității lor culturale.¹

Conceptul de “managementul muzeal” se referă la administrarea în modul cel mai eficient a potențialului uman și material al unei instituții de cultură și are drept obiective familiarizarea cu probleme specifice activității de conducere și coordonare a unui muzeu ca instituție de cultură.

Soarta acestor instituții depinde în mare măsură de finanțarea pe care statul e dispus să o ofere pentru funcționarea acestora în totalitatea lor, iar decizia privind nivelul de participare a statului se ia, deja, și în România, pe baza proiectelor și eforturilor pe care instituția le depune în fiecare an. Astfel se încearcă realizarea unui *produs* (poate fi vorba de orice manifestare sau activitate culturală, fie ea o expoziție, un spectacol, o conferință etc.)

Muzeele sunt instituții făcute și deschise pentru public, pentru a fi văzute și cunoscute. Bunurile teaurizate de către acestea trebuie

¹ **Dăncuș, Mihaela-** *Performanța în instituțiile de cultură*, Lucrare de dizertație, Coordonator Conf. Univ. Dr. Paul Marinescu, Universitatea București, 2006, manuscris dactilografiat

puse în valoare și aduse la cunoștința publicului. Este necesar să păstrăm o relație subiectivă cu aceste obiecte de muzeu pentru că aici ne decoperim trecutul, aici ne găsim marca identității noastre. Așadar, trebuie să găsim calea de a merge la sufletul publicului. Calea cea mai bună și mai eficientă pentru toate acestea este expoziția muzeală.

Ne vom opri atenția asupra expoziției ca formă de răspândire, difuzare, valorificare a culturii, a patrimoniului cultural. Prin expunerea publică a unor documente, opere de artă sau obiecte în cadrul unor expoziții permanente sau temporare se încearcă educarea, informarea în rândul publicului larg, promovarea valorilor culturale ale unei comunități etc.

O instituție trebuie să fie un bun ascultător, sensibil la neliniștile, interesele și valorile publicului, un bun comunicator, capabil să convingă publicul să îi asculte mesajele, să le înțeleagă și să accepte punctul de vedere respectiv.

Expoziția reprezintă practic imaginea instituției culturale și comunicarea directă cu publicul larg iar finalitatea ei constă în feedbackul primit din partea publicului. "Managementul muzeal este reușit când respectă- în conștiința publică- specificul teritoriului reprezentat; aceasta reușește doar în urma unui studiu calificat al cererii și ofertei consumului cultural local. Relația managementului cu realitățile privind resursele culturale, cu cerințele de ordin ecologic și cu nivelul conștiinței civice poate conduce la performanțe în oferta muzeală"¹.

Imaginea poate fi definită ca reprezentarea favorabilă pe care o instituție sau o organizație o are în rândul publicului său. Este vorba de o imagine care vizează să atragă simpatia publicului. Este interesant de studiat impactul pe care informația o are asupra imaginii instituțiilor. Practica a dovedit, mai ales în ultima vreme, faptul că imaginea unei instituții are o valoare patrimonială și este uneori esențială în scopul credibilității acesteia.²

Imaginea unei instituții se gestionează ca oricare obiect de patrimoniu. Sunt situații când această imagine poate fi considerată mai valoroasă decât întreg patrimoniul instituției respective. Toți specialiștii sunt de acord că o imagine negativă, afectează, uneori de o manieră incredibilă, succesul instituției. O bună gestionare a imaginii acestor instituții duce la creșterea încrederii publicului în activitatea ei.

¹ **Opriș, Ioan**- *Managementul muzeal*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2008, p.30

² **Gustave le Bon** – *Psihologia mulțimilor*, Editura Anima, București, 1990

Majoritatea instituțiilor se preocupă de imaginea lor, dorind să o amelioreze în rândul unui anumit public sau să combată percepția negativă sesizată în interiorul altuia. Atunci când dispun de resurse, instituțiile angajează specialiști pentru a dezvolta o anumită imagine, pentru a o articula în jurul unei tematici alese în armonie cu misiunea sau vocația respectivei instituții. “Imaginea *Muzeului* – ca edificiu, siglă, brand cultural, reprezentativitate, simbol- se construiește cu profesionalism, cu imaginație, cu investiții financiare și creative, prin lobby și acțiune de lungă durată. Ne referim desigur la imaginea de instituție specializată performantă.”¹

Formarea imaginii unei instituții se poate realiza aplicând o anumită politică ce ține, pe de o parte, de stilul managerial al conducătorului instituției și, pe de altă parte, de activitatea desfășurată de angajați. Această politică se traduce în practică printr-o serie de activități concertate și defalcate în timp, care au menirea de a forma, schimba sau menține imaginea unei instituții.²

Expoziția muzeală poate fi considerată una dintre armele pe care instituția o are la îndemână pentru a-și îmbunătăți imaginea. Ea urmărește obiective educative, turistice, de promovare și informare ce presupun un proces complex. Pentru asigurarea succesului unei expoziții, indiferent de ce natură este aceasta, se pleacă de la o tematică clar aleasă și se continuă cu o documentare riguroasă ce presupune muncă de echipă, comunicare permanentă între specialiști (muzeografi, conservatori, designeri), o planificare (logistică și financiară) foarte bine definite.

Pentru organizarea unei expoziții se constituie echipa de lucru care nu trebuie să fie prea mare. Pentru aceasta este nevoie de o consultare a consiliului științific al muzeului, a intelectualilor apropiați (prietenii ai muzeului), designeri etc. Din echipă trebuie să facă parte muzeografi cu experiență în domeniu și buni cunoscători ai patrimoniului pe care îl deține instituția, designeri, arhitecți și conservatori ai muzeului. De buna colaborare a acestora depinde proiectul, pregătirea, realizarea și reușita unei expoziții.

Fiecare poate contribui cu idei, poate veni cu inițiative care ar putea duce la o mai bună reușită a expoziției. E important să ținem

¹ **Opriș, Ioan-** *Managementul muzeal*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2008, p.84

² **Haines, Rosemarie-** *Imaginea instituțională*, Editura Tribuna Economică, București, 2003

cont de aceste observații dar să nu pierdem din vedere ceea ce ne-am propus.

Trebuie să avem obiective clar formulate, să ne folosim de membri colectivității în așa fel încât să ne lărgim perspectiva.

După ce s-a stabilit echipa de lucru cu responsabilități exacte ale fiecărui membru, urmează alte câteva etape absolut obligatorii în realizarea oricărei expoziții. Amintim:

- Stabilirea temei expoziției, scopurile și obiectivele (schițarea unui plan, a unui proiect de lucru; lista de obiecte, grafică, desene, fotografii, schițele; estimarea costurilor finale)

- Cercetarea și adunarea de materiale, exponate (inventarul obiectelor, grafica, foto etc.- fiecare trebuie fotografiat și/sau fotocopiat, crearea de invitații)

- Faza conceptuală de design (măsurarea sălilor și stabilirea pereților de expunere; plan preliminar al spațiului pentru a amplasa obiectele, mobilier, circuit de vizitare)

- Realizarea efectivă (instalarea exponatelor, vitrinelor, panourilor, mobilierului și poziționarea acestora; iluminatul special, sistemul de securitate; crearea de pliante, broșuri, afișe informative; inaugurarea)

- Demontarea expoziției (desfacerea mobilierului, ambalarea și depozitarea exponatelor;)

- Evaluarea expoziției (realizarea raportului final; culegerea informațiilor pentru evaluare prin focus grup, chestionare, sondaj, cartea de impresii, comportamentul și atitudinea vizitatorilor etc.)

Evaluarea făcută în urma unei expoziții este un proces deosebit de important ce ajută managerul să înțeleagă cât de mare a fost reușita evenimentului, care a fost impactul asupra publicului, unde și cu ce s-a greșit (în cazul unui eșec) și ce modificări s-ar putea aduce în organizarea expoziției pentru ca aceasta să devină un succes.

Practic, totul se reduce la comunicarea cu publicul. Trebuie urmărit cum se mișcă oamenii într-o expoziție, dacă obiectele și informația sunt amplasate strategic în așa fel încât să atragă suficient atenția (etichetele nu trebuie să fie lungi, stufoase), trebuie analizată atitudinea publicului pentru a înțelege dacă expoziția a trezit suficient interes pentru ca aceștia să plece din muzeu cu un sentiment pozitiv. “Eficiența comunicării muzeale este sporită prin apelarea la căi de comunicare superioare, subtile și care se rețin atât în interiorul muzeului/expoziției, cât și în afara acestora. Amplasarea unui sistem optic facil de reținut și cu mare rol orientativ, pentru vizitatorul de muzeu (semne, simboluri, etichete, texte scurte de prezentare)

facilitează accesul la cunoașterea și conservarea informațiilor generale sau specifice. Tehnicile audiovizuale, cele din familia IT, bine administrate și dirijate, măresc capacitățile memoriei afective ale vizitatorilor”¹.

În cadrul proiectului *MUZEU FOCUS* organizat de Rețeaua Națională a Muzeelor, împreună cu Institutul de Cercetări Eco-Muzeale din Tulcea, finanțat de AFCN, a fost inclus și un studiu online de marketing privind realizarea de investigații privind publicul în muzeele românești. Rezultatele obținute arată că cea mai frecventă modalitate de obținere a opiniei vizitatorilor este prin intermediul cărții vizitatorilor – peste 80% dintre respondenți, urmată de discuții periodice cu vizitatorii – peste 50%. Numai 25% dintre muzee înregistrează opiniile vizitatorilor prin intermediul chestionarelor, o metodă științifică și sistematică de înregistrare.

Deși este o preocupare pentru realizarea de studii privind vizitatorii, rareori muzeele românești realizează studii sistematice, bazate pe metodologii validate de investigare.

Interesul mai mare din muzee, reflectat prin frecvența mai mare de investigații, este pentru cunoașterea caracteristicilor vizitatorilor și evaluarea impactului unei expoziții. Mai bine de jumătate de muzee declară că au realizat și investigații privind persoanele care nu vizitează muzeul.

Peste tot în lume instituțiile de cultură se confruntă cu necesitatea transformării și adaptării modului lor de organizare. Într-o cultură organizată instituțional managementul devine o cerință importantă, condiție ca sistemul să funcționeze.

* Articolul face parte din proiectul: „Oportunități oferite în cadrul stagiului de pregătire doctorală în vederea creșterii capacității și motivației pentru cercetarea științifică de performanță” Contract nr POSDRU/6/1.5/S/23

Rezumat

Plecând de la definiția termenului de “*management muzeal*”, lucrarea de față încearcă să evidențieze importanța gestionării într-un mod cât mai eficient a resurselor materiale cât și umane în așa fel încât patrimoniul cultural să poată fi răspândit și valorificat la adevărata sa

¹ **Opriș, Ioan**- *Managementul muzeal*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2008, p.81

valoare. Lucrarea oferă o imagine de ansamblu asupra impactului pe care organizarea, planificarea și evaluarea unei expoziții muzeale o poate avea în îmbunătățirea imaginii unei instituții culturale.

Abstract

Starting from the definition of “*museum management*”, the hereby article is trying to highlight the importance of managing the material and human resources in a more efficient way so that the cultural heritage can be spread and exploited to its true value. The article provides an overview of the impact that the organization, the planning and the evaluation of a museum exhibition can have in improving the image of a cultural institution.

Bibliografie:

Dăncuș, Mihaela - *Managementul Relațiilor Publice- Aplicație la Muzeul Maramureșului din Sighetul Marmăției*, Lucrare de licență, Coordonator Conf. Univ. Dr. Paul Marinescu, Universitatea București, 2004, manuscris dactilografiat

Dăncuș, Mihaela- *Performanța în instituțiile de cultură*, Lucrare de dizertație, Coordonator Conf. Univ. Dr. Paul Marinescu, Universitatea București, 2006, manuscris dactilografiat

Gustave le Bon- *Psihologia mulțimilor*, Editura Anima, București, 1990

Haines, Rosemarie- *Imaginea instituțională*, Editura Tribuna Economică, București, 2003

Jennings, Marie- *Relații perfecte cu publicul*, Editura Național, București, 1998

Opriș, Ioan- *Managementul muzeal*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2008

Ritt, Adriana- *Relații publice. Imagine și reputație*, Editura Solness, 2002

Fundația Culturală "Negru Vodă"
C.F. 70.74.315

P-ța. Republicii nr. 6, Făgăraș, jud. Brașov

Tel. – Fax 0268/ 211193

E-mail: relatii@negruvoda.ro

PROIECT

Centrul Cultural

Constantin Brâncoveanu - Inochentie Micu Klein

Director proiect – prof. univ. Ștefan Câlția
Coordonator local – prof. Florentin Olteanu
Prof. Univ. Dr. Liviu Sofonea

FĂGĂRAȘ ianuarie 2009

PROIECT
Centrul Cultural
Constantin Brâncoveanu - Inochentie Micu Klein

I. PRO AXIOS

1.) Spiritualitatea care anima organic Spațiul românesc prin energiile axiologice generate/ emanate / și din Sanctuarul Făgărășean se invigorează și prin vrednică, afectuoasă, competentă și inspirată exprimată cinstită a ctitorilor de cultură și civilizație: voievodul și sfântul mucenic Constantin Brâncoveanu și înaltul prelat militant greco-catolic / unit / Inochentie Micu-Klein.

Această cinstită științifică – afectuoasă – socială , crește rezonant, în amplitudine în procesul constituirii Europei Unite – Patrie, uniune de patrii – la care contribuim, după puteri, înzestrările, silintele, șansele noastre , români și alți conlocuitori activi din Spațiul Carpato- Ponto – Danubian.

Întemeierea unui Muzeu / Museum / patronat de viațile și operele acestor personalități este, credem noi, o strădanie fructuoasă adusă întru împlinirea mișcării sociale , istorice, exemplare, complexe, numită Europa Unită.

Proces istoric în care suntem angajați dinamic, plenar – trup și suflet – și care va continua într-o devenire dialectică a cărei amploare, semnificații și implicații desluite și vor cristaliza istoria imediată și cea apropiată și o vor omologa așezând-o cu a sa îndreptare în “Theatrum Mundi”.

I. Scopul și obiectivele proiectului

Realizarea Centrului Cultural Brâncoveanu - I. M. Klein, are ca scop:

a) Reabilitarea funcțională a casei, monument istoric – 1727, din Municipiul Făgăraș și organizarea eficientă a unui autentic “muzeum vivum” prin care să se evoce elocvent, personalități marcante ale Istoriei Românilor, ctitori ai conștiinței naționale, cu mare rezonanță și în Țara Făgărașului:

Constantin Brâncoveanu, voievodul mucenic,
canonizat

Inochentie Micu-Klein, clericul eminent, patriotul vizionar.

b) Organizarea Centrului Cultural - Interferențe Multiculturale și Ecumenice în Țara Făgărașului, cu următoarele obiective:

- promovarea încrederii și cooperării între etnii și confesiuni în cadrul unor comunități mixte;
- revitalizarea tradițiilor medievale cu focalizare pe modele de existență comunitară interculturală bazate pe toleranță și educație;
- abordarea obiceiurilor și tradițiilor comunităților etnice din perspectiva interferenței culturale ;
- înțelegerea conceptelor de diversitate culturală, diversitate confesională, etnocentrism (perspective, limitări), educație civică și ecumenică, reconciliere și justiție ;
- combaterea prejudecăților, a intoleranței și eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială.

II. Argumentum

În municipiul Făgăraș există un remarcabil, autentic “edificium” din secolul al XVIII-lea, situat în actuala stradă Tudor Vladimirescu, nr. 35, cunoscut sub numele de “Casa Inochentie Micu Klein”; aici a fost **locuința episcopală din Făgăraș** a acestui mare prelat și militant național și social român.

Casa a fost construită în 1727, în stilul Renașterii ardelen.

Este singurul monument al orașului, din această „vreme istorică” complexă, multiplu interesantă, care mai păstrează în esența toate elementele originale; modificările operate în decursul timpului fiind doar mici intervenții.

Structura tehnică poate fi restaurată și efectiv muzeizată, ”înstrăinările” existente pot fi remediate de tehnicieni devotați și pricepuți. Starea actuală a acestui monument impune o intervenție urgentă pentru restaurare și valorificare funcțională socială.

Vecinătatea acestui monument cu Biserica Sf. Nicolae, ctitorie brâncovenească, permite organizarea unui complex cultural de excepție.

Constantin Brâncoveanu și Inochentie Micu-Klein, personalități istorice de de remarcabilă anvergură, care s-au afirmat în epocă, prin a lor pilduitoare, „vitae et opus” au deschis largi perspective neamului lor, prin Fapta Politică și Actul de Cultură.

Viețile și operele lor sunt îngemănate în fluxul Istoriei Românilor, eroicele lor vieți și durabilele lor ctitorii fiind exprimate și prin puternice reflexe făgărășene, astfel încât co-cinstirea lor exemplară, permanentă și în situsul Făgăraș, este nu numai justificată, dar și imperativ necesară. Cele două mari personalități au avut **același ideal**, emanciparea romanilor, și **destine asemănătoare**, rămânând în conștiința românilor prin durabilitatea mesajului lor patriotic și ecumenic.

Centrul Cultural Constantin Brâncoveanu - Inochentie Micu-Klein va fi gazda unor expoziții tematice evocând convingător tradiția conviețuirii exemplare în Făgăraș, a românilor, maghiarilor, sașilor, altor conlocuitori, precum și marea tragedie trăită de evrei.

În apropiere se află și grandioasa Cetate a Făgărașului, monument de arhitectură impresionant prin a lui înălțare materială și generator de meditații și varii trăiri spirituale, intrat în circuitul turistic național și internațional. În jurul acestui mirabil monumentum ar gravita și alte obiective care pot să devină popasuri instructive și îmbucurătoare ale unei zile de vizită în Făgăraș a drumeților inimoși, - zi pe care noi o dorim a fi turistică și pelerinaj, pusă sub semnul Memoriei și Ecumenismului.

Ne referim la integrarea în circuitul de o zi a splendidelor monumente din Municipiul Făgăraș: Centrul Cultural Brâncoveanu - I. M. Klein, Biserica Sfântul Nicolae (Brâncovenească), Biserica Greco-Catolică, Mănăstirea Franciscană cu valoroasa sa bibliotecă, Biserica Romano-Catolică, Biserica Reformată, Biserica Evanghelică, Biserica Unitariană și Sinagoga.

III. Instituția

În acest spațiu / situs cultural / care cuprinde casa „muzeu memorial” cu arhitectura reabilitată și o clădire anexă ce se va construi, intenționăm să dezvoltăm o instituție cu funcție muzeală, unde vor fi, interactiv, / in vivum / evocate:

- a) Epoca animată de „Spiritul Timpului” – prima jumătate a secolului al XVIII-lea, evocată prin documente originale și copii: cărți și obiecte de epocă, gravuri, diplome, etc. Vom insista în folosirea adecvată a unor practici muzeologice neconvenționale, dovedit eficiente: imagini stereoscopice, panopticum, figuri de ceară, reproducerea unor obiecte de epocă, sunet și lumină, etc.

- b) Se va pune accent pe: personalitatea Sfântului Voievod și Domn, Constantin Brâncoveanu și pe ctitoriile brâncovenești din Țara Făgărașului, cât și pe personalitatea și opera eminentului înalt prelat Greco-Catolic, Inochentie Micu-Klein, militant național, luptător pentru afirmarea națională, socială și culturală a românilor din Transilvania.
- c) Clădirea anexă va fi Centrul Cultural – Interferențe Multiculturale și Ecumenice în Țara Făgărașului care va prelua activitățile necesare funcționării muzeului și dezvoltării proiectelor promovând încrederea și cooperarea între etnii. Va cuprinde un Centru de informare și documentare, cu Bibliotecă, Sală de studiu, Sală de conferințe, spații de depozitare și restaurare.
- d) Acest ansamblu poate deveni: nu numai un obiectiv istoric care să rememoreze epoca și cele două personalități emblematice, ci și un mijloc de educare în spirit patriotic, a tinerei generații, de dezvoltare a unor atitudini pozitive față de sine, față de semeni și de valorile europene: toleranță, reconciliere, responsabilitate, rigoare, justiție etc.

IV. Caracteristicile sistemului tehnic propus spre restaurare – monumentalizare și problematica abordării:

Clădirea din municipiul Făgăraș care a fost și prima locuință episcopală în care a viețuit înaltul prelat, este numita Inochentie Micu-Klein. Imobilul are coordonatele arhitectonice: *cod: L.M.I. poz.625. BV-II-m-A-11693*, a fost construit în 1727, în stilul Renașterii ardelen. Structura acestui edificium urbenum simplu este tri-nivelară: cu subsol parțial, parter și pod. Clădirea este de formă dreptunghiulară: cu dimensiunile laturilor, L -10.85 m și l -12.70 m. Situarea topografică actuală este amplasată cu latura mică la strada Tudor Vladimirescu; în aliniament cu fațada clădirii se află împrejmuirea de zid prevăzută cu două porți:

- a) poarta pentru persoane, de formă dreptunghiulară;
- b) poarta pentru care (cărute) în arc semicircular. terenul este delimitat la vest de calcanul clădirii vecine, iar la nord de o zonă de locuințe colective. Accesul în casă se face pe latura dinspre curte, printr-un pridvor decroșat din planul fațadei, având inițial goluri deschise.

Din pridvor se pătrunde într-un vestibul boltit de unde se accede în beci. Beciul, în suprafață de cca. 24 mp, ocupă doar zona de

sub încăperea mare de la parter. Accesul se face din vestibulul boltit, printr-o trapă în pardoseală. Pereții sunt construiți din zidărie de piatră, pe care se sprijină bolta semicilindrică din cărămidă. Pe laturile dinspre stradă și curte sunt prevăzute răsuflători.

Parterul: conține 4 încăperi: vestibulul de acces: separat printr-un arc dublou de spațiul în care era instalată vatra de gătit, deasupra căreia se află hornul principal.

Bucătăria acoperită cu o boltă semicilindrică și două încăperi spre stradă, cea mare este acoperită de un tavan din grinzi de lemn, cea mică are o boltă cilindrică cu penetrații în traveea mediană.

Acoperișul clădirii este în 4 "ape", cu pinion teșit la fatada spre stradă. Șarpanta podului are 1 m înălțime, sub coama de lemn pe scaune cu îmbinările întărite cu cuie de lemn. Învelitoarea este din țigle solzi și nu este prevăzută cu jgheaburi.

Materialele rezistente utilizate, unesc în structură elementele constructive ale sistemului tehnic: fundații de piatră, zidăria din cărămidă, planșeu boltit din lemn cu grinzi aparente, șarpanta din lemn, învelitoare din țigle așezate în solzi.

V. Elemente cu valoare arhitecturală:

a.) Sisteme de boltire:

- **la subsol:** boltă semicilindrică din cărămidă simplă;
- **la parter:** boltă semicilindrică din cărămidă simplă în camera 3;
boltă semicilindrică cu penetrații în vestibule și în camera 2;

b.) Tavan cu grinzi aparente: la parter în camera 1.

c.) Elemente de conformare arhitecturală:

- **front stradal** - ansamblul format din fațada cu pinion teșit și zidul cu porțile de intrare este reprezentativ pentru arhitectura zonei;
- **pridvorul** decroșat;
- **modul arhitectural** este ilustrativ /adecvat / pentru funcționarea unei locuințe episcopale edificium ce conține spațiile cu caracter domestic și un spațiu generos de primire: camera cu tavan din grinzi aparente.

Volumetria generală: nu a suferit modificări în timp.

VI. Principii de restaurare:

Având în vedere că în prezent se păstrează „cuasi in integrum” toate elementele originare aparținând primei faze de construcție, cu unele minore alterări și uzări inerente, putând fi, cu mici intervenții, remediate, reabilitarea casei va urmări punerea în evidență a tuturor elementelor cu valoare arhitecturală și artistică prin lucrări specifice de restaurare.

- Nu se vor aduce modificări ale volumetriei clădirii și nici a distribuției interioare a încăperilor.

- Restaurarea va include următoarele tipuri de lucrări:

- 1.) Reabilitare structurală prin refacerea capacității portante a zidărilor; realizată prin metode specifice, „performante”: injectări, tasări, închideri de fisuri și alte măsuri structurale cerute prin expertiza de rezistență.

- 2.) Îndepărtarea surselor de umiditate: prin instalarea de jgheaburi și burlane, drenări de ape, prin sistematizarea verticală a terenului;

- 3.) Revizia învelitorii: prin lucrări de reparații și întreținere;

- 4.) Refacerea finisajelor exterioare și interioare: de la tencuieli, zugrăveli, pardoseli cu materiale specifice conservării / refolosirii / monumentelor istorice;

- 5.) Repararea și/sau refacerea tâmplăriilor și feronerieilor de la uși, de la ferestre, înnoirea se va efectua după modelul tâmplăriilor originale.

Problematica abordării:

a.) Dezavantaje:

- necesitatea recazării locatarilor actuali în vederea eliberării întregului spațiu locativ;

- necesitatea unor studii și investigații premergătoare proiectului: ridicare topografică minuțioasă, expertizare a rezistenței diferitelor structuri, sondaje geo, etc.;

- spațiul expozițional fiind relativ limitat, permite doar o amenajare selectivă a pieselor muzeale expuse;

- necesitatea preluării unor funcțiuni complementare, printr-o clădire nouă în relație cu amenajarea terenului.

b.) Oportunități:

- suprafața terenului permite **construirea unei clădiri anexe** ce va prelua funcțiuni necesare funcționării muzeului și va deveni **Centrul**

Cultural – Interferențe Multiculturale și Ecumenice în Țara Făgărașului, cu centru de documentare, bibliotecă, arhivă, sală de studiu, sală de conferințe;

- **starea de conservare a casei este bună**; absența unor etape de transformări a permis păstrarea intergrității și originalității monumentului;

- existența în imediata apropiere a **Casei Monument** și a altor monumente de importanță națională, Biserica Sf. Nicolae (Brâncoveanu), Mănăstirea Franciscană și Biserica Romano-Catolică, permite funcționarea unui Complex Cultural de excepție.

Tipuri de colaborare

Factorii implicați în realizarea acestui proiect sub patronajul Președinției României, Ministerului Culturii și Cultelor și Primăria Făgăraș, sunt:

- 1.) Fundația Culturală „Negru Vodă”, din Făgăraș:
coordonator local: prof. Olteanu Florentin.
- 2.) Arhitecți: Mariana Iliescu, expert M. C. C. și Oana Părau, vor elabora soluția de arhitectură privind restaurarea Casei Monument istoric, vor coordona și vor monitoriza lucrările de restaurare.
- 3.) Universitatea de Arte București: va realiza muzeizarea.
- 4.) Primăria Municipiului Făgăraș: va sprijini proiectul prin asigurarea unui spațiu locativ corespunzător actualilor chiriași.
- 5.) Biserica Ortodoxă Romană – Protopopiatul Făgăraș și parohia Bisericii Sfântul Nicolae: proprietarii locației, vor oferi, în concordie spațiul pentru realizarea muzeului.
- 6.) Biserica Greco-Catolică, Protopopiatul Făgăraș, va sprijini proiectul oferind documentația științifică necesară, angrenând specialiști etc.
- 7.) Mănăstirea și „Academia Constantin Brâncoveanu” de la Sâmbăta de Sus va sprijini cu documentația științifică.
- 8.) Consultanți științifici:
 - profesor univ. DHC, Liviu Alexandru Sofonea - președintele fondator al Filialei din Sud-Estul Transilvaniei, a Comitetului de Istorie și Filozofie a Științei și Tehnicii al Academiei Române / C.R.I.F.S.T;
 - cercetător științific, Ioan Ciupea, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei Cluj-Napoca
 - profesor, Lucia Urdea, vicepreședinte Fundația Culturală „Negru Vodă” Făgăraș.